

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 8T/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010612
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Vojtko
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2021:0020010612.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Stanislav Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.6.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I., okres Michalovce,

je vinný, že

dňa 6.7.2020 v čase od 18:30 hod. do 20:30 hod. dňa 6.7.2020, napriek zákazu vedenia motorových vozidiel, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/165/2019, právoplatného dňa 12.5.2020, viedol motocykel (štvorkolku) zn- Kawasaki KVF, 700B r.v. 2005, neznámeho výrobného čísla, po poľnom poraste v katastri obce Trnava pri Laborci, okres Michalovce, kde ako spolujazdec za ním sedel D., pričom počas jazdy došlo k zraneniu lesnej zvery - srny a následnému vyvráteniu štvorkolky na bok, pri ktorej spolujazdec D., bytom N., Michalovce, utrpel menšie zranenia,

t e d a

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 15.10.2020 obžalobu na Jána Zámečníka pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Z tohto dôvodu súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a kládol obžalovanému tieto otázky.

Na otázku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, obžalovaný odpovedal „áno“.

Na otázku, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný odpovedal „áno“.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný odpovedal na všetky položené otázky „áno“ a k tomu, že prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny, súd prijal toto vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že sa nebude vykonávať dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka Vladislava Zámečníka a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný I. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa stará o svoju mamu C., ktorá býva v obci Zbudza, tak, že k nej chodí minimálne raz za deň, vyberá jej lieky z lekárne a dávkuje jej ich, nakoľko mama trpí demenciou a zabúda, doprevádza ju na lekárske kontroly a taktiež jej varí jedlo a nosí jej jedlo domov. Obžalovaný presťahoval mamu z horného poschodia na prízemie a kompletne jej prerobil prízemie na bezbariérový byt. Obžalovaný ďalej uviedol, že nikto iný sa o mamu nemôže starať, nakoľko jeho sestra pracuje v zahraničí a jeho brat, ktorý s mamou žije, holduje alkoholu a o mamu sa nestará. Obžalovaný aj navrhol mame, aby odišla z obce Zbudza bývať k nemu, avšak mama to odmietla.

Svedok E. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že je bratom obžalovaného, pričom je zamestnaný v Agrodružstve Staré, kde pracuje celý deň až do večerných hodín niekedy až do 21.00 hod. S mamou býva iba svedok a preto sa o mamu musí starať obžalovaný, ktorý jej chodí na nákup, kupuje lieky, navarí jej jesť, pričom jej aj prerobil dom nanovo. Svedok býva so svojou mamou tak, že on býva v jednom dome a mama v druhom dome, pričom obaja bývajú na spoločnom dvore. Svedok ďalej uviedol, že alkohol požíva iba príležitostne a väčšinou nepije, keďže často jazdí autom.

Podľa potvrdenia Obecného úradu Zbudza zo dňa 19.5.2021 obžalovaný poskytuje dlhodobu každodennú všetku potrebnú starostlivosť svojej mame C. (správne má byť zrejme 20.11.1945), bytom X., z dôvodu jej dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, vrátane sprievodu pri návštevách lekárskeho ambulancii.

Čestným prehlásením zo dňa 9.11.2020 potvrdila sestra obžalovaného - P., bytom G., že na základe vzájomnej dohody s obžalovaným vzhľadom nato, že pracuje dlhodobo v zahraničí, poskytuje obžalovaný všetku potrebnú starostlivosť ich mame C., bytom X., ktorá je tak odkázaná na jeho výživu.

Podľa lekárskej správy psychiatricky MUDr. Jitky Janusovej zo dňa 5.11.2020, C. bytom X., je jej pacientkou od roku 2017, pričom je dlhodobo nastavená na antidepresívnu liečbu. Z psychiatrického hľadiska došlo v priebehu ostatného roka k výraznému zhoršeniu kognitívnych funkcií a zhoršeniu samostatnosti pacientky a preto psychiatricka odporučila zvýšenú celodennú starostlivosť.

Podľa správy Obecného úradu Trnava pri Laborci zo dňa 29.7.2020 obžalovaný je ženatý a má jednu dcéru. Svojím správaním sa nedopustil žiadneho priestupku, ktorý by bol prejednávaný komisiou verejného poriadku.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný sa od roku 2008 doposiaľ dopustil 8 priestupkov na úseku dopravy, ktoré spáchal bez požitia alkoholu.

Podľa odpisu registra trestov obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, z toho 2 krát za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.3.2020, sp. zn. 4T/165/2019, za prečin pytlíctva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona.

Trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.3.2020, sp. zn. 4T/165/2019, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu pytlíctva podľa § 310 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov do 18.11.2021 ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 60 mesiacov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.5.2020.

Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, keďže viedol motorové vozidlo v čase, keď mal trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.3.2020, sp. zn. 4T/165/2019, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, čím maril výkon tohto rozhodnutia. Po subjektívnej stránke konal obžalovaný v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Súd upravil skutok uvedený v obžalobe v tom smere, že obžalovaný viedol motocykel napriek zákazu vedenia motorových vozidiel uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/165/2019, a nie rozsudkom, ako bolo chybné uvedené v obžalobe.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody, a to s poukazom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy, keďže obžalovaný bol naposledy odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody a teraz prejednávaného trestného činu sa dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia. Predchádzajúce podmienené odsúdenie, ktoré mu bolo uložené okrem iného aj za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, teda evidentne nevedlo k jeho náprave, a preto ukladanie iného, menej prísneho trestu, opäť za prečin rovnakého druhu, teda prečin na úseku dopravy, by v prípade obžalovaného bolo z hľadiska individuálnej prevencie neprimerané.

Súd pri ukladaní tohto druhu trestu zvažil aj zásadu v zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona, aby takýto trest výrazným spôsobom nepostihol rodinu obžalovaného. Po vykonanom dokazovaní v tomto smere však súd dospel k záveru, že v danom prípade takýto vedľajší následok tohto trestu nehrozí. Z dokazovania síce vyplýva, že obžalovaný poskytuje svojej mame celodennú starostlivosť, čo si jej zdravotný stav evidentne vyžaduje, avšak túto starostlivosť môže po dobu, kedy bude obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, zabezpečiť iným spôsobom, či už opatrovateľskou službou alebo prostredníctvom svojej manželky. Z výpovede obžalovaného totiž vyplýva, že obžalovaný sa nestará o svoju mamu 24 hodín denne a nebýva s ňou v jednom dome, ale ju iba každý deň navštevuje a pomáha jej s varením, nákupmi, doprovodom k lekárovi a podobne. Ďalším riešením môže byť aj to, že sa

matka obžalovaného dočasne presťahuje do domu obžalovaného. V neposlednom rade je treba uviesť, že je tu stále brat obžalovaného Vladislav Zámečník, ktorý by si aj pri svojej údajne vysokej pracovnej zaťažnosti mal ako syn nájsť čas poskytnúť svojej mame potrebnú nevyhnutnú starostlivosť, a to aj za cenu dočasnej dohody so svojím zamestnávateľom o skrátaní, prípadne inej úprave pracovnej doby. Z jeho výpovede pritom vyplýva, že je úplne zdravý a takmer abstinent, čo napokon svedčí niečo aj o charaktere obžalovaného, ktorý sa neštíti usvedčiť svojho vlastného brata z alkoholizmu len, aby sa vyhol trestu odňatia slobody.

Súd pri určovaní výmery trestu odňatia slobody prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vzťahujúcich sa na trestný čin, podľa ktorého ukladal trest. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, keďže sa obžalovaný priznal a úprimne oľutoval svoj skutok. U obžalovaného súd zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce zo dňa 3.3.2020, sp. zn. 4T/165/2019. Vzhľadom k tomu, že neprevažoval pomer ani poľahčujúcich okolností ani priťažujúcich okolností, súd neznižoval hornú hranicu ani nezvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Súd teda ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby až do 2 rokov.

Po prihliadnutí na všetky vyššie uvedené kritéria na ukladanie trestu, najmä na osobu obžalovaného a jeho pomery, keďže sa stará o svoju chorú mamu, súd považoval uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov aj napriek prechádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného za dostatočný na jeho nápravu. Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prečinu vo výkone trestu odňatia slobody.

Nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s riadením motorového vozidla, bolo potrebné mu uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Súd mu uložil tento trest v trvaní 5 rokov s prihliadnutím nato, že mu tento trest bol súdom už dvakrát uložený a to bez žiadaného efektu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Michalovce.